Ν Αλέξαντρος, *βρε ’μάν αμάν*, ν Αλέξαντρος κι ι βασιλιάς
ν Αλέξ’ς ανδρειωμένος, κι ι Μικροκωσταντίνος
μαζί έτρωγαν, *βρε ’μάν αμάν*, μαζί έτρωγαν μαζί έπιναν
ν Αλέξ’ς ανδρειωμένος, μαζί χαρακοπιόνταν.
Φωνή ν ακού-, *βρε ’μάν αμάν*, φωνή ν ακούστ’κι απ’ το Θεό
ν Αλέξ’ς ανδρειωμένος, φωνή ’πό τα ουράνια.
Μας πήρι Τού-, *βρε ’μάν αμάν*, μας πήρι Τούρκος το ψωμί
ν Αλέξ’ς ανδρειωμένος, κι έκατσι μες στην Πόλη.
Ν Αλέξαντρος, *βρε ’μάν αμάν*, Αλέξαντρος δεν το πιστεύ’
ν Αλέξ’ς ανδρειωμένος, που πήρ’ Τούρκος την Πόλη.
Κι άντα ριχτεί, *βρε ’μάν αμάν*, κι άντα ριχτεί το ψάρ’ ’πό τον ταβά
ν Αλέξ’ς ανδρειωμένος, και πέτ’νιος ’πό τον τέντζερ’
Ρίχτ’κι το ψάρ’, *βρε ’μάν αμάν*, ρίχτ’κι το ψάρ’ ’πό τον ταβά
ν Αλέξ’ς ανδρειωμένος, και πέτ’νιος ’πό τον τέντζερ’.

Ν Αλέξαντρος κι ι βασιλιάς κι ι Μικροκωσταντίνος
μαζ’ έτρωγαν μαζ’ έπιναν μαζί χαρακοπιόνταν.
Φωνή ν ακούστ’κι απ’ το Θεό φωνή ’πού τα ουράνια.
Μας πήρι Τούρκος το ψωμί κι έκατσι μες στην Πόλη.
Αλέξαντρος δεν το πιστεύ’ που πήρ’ Τούρκος την Πόλη.
Κι άντα ριχτεί το ψάρι ’πό τον ταβά και πέτ’νιος ’πό τον τέντζερ’.
Ρίχτ’κι το ψάρι ’πό τον νταβά και πέτ’νιος ’πό τον ντέντζερ’.